

Mina exercisminnen

Resan till lägret

Vid tanken på en förestående resa råda olika känslor, allt efter resans mål, eller syfte, ibland glädje vid tanken på de kära vänner, eller det som ska möta vårt öga, eller toner, som skola tjusa vårt öra. Åter ängslan vid tanken på det ovissa öde en går till mötes. Kanske en bitter sorg, emedan pligten, eller något annat bjuder en, det man ej önskar, kanske en skiljsmessa från nära och kära, kanske för evigt. Min förestående resa anträdde med något ängsligt sinne, ty jag skulle nu kallad af lagen, för en tid ut i full ret, kanske, som nyfrälst möta hinder, som skulle fälla mig, se mycket elände. Mången yngling skulle föras bort på en orätt, till förderf ledande väg. Skulle jag ryckas med strömmen? Många av beväringarne voro berusade, de gingo i en särskild kupe afskild från de andra genom soffans ryggstöd. Tåget sattes i rörelse, de som voro berusade blefvo det ännu mer, genom ständigt drickande, af medfördt förråd. De svuro, bådo, och sjöngo Arméns sånger och sedan andra af uslaste slag. Med smärta måste vi se denna dyrköpta ynglingaskara, drifva spikarne in i Jesu helga kropp, genom sin synd. Och naturen tycktes vilja ge sin sorg tillkänna med ett ihållande regn. Vi voro tre frälsta, nog kändes det besynnerligt. Men Gud hjälpte oss väl fram, aldrig har jag gjort någon resa med så förfärligt resällskap. Här gällde Herrens ord: Frukta dig intet, jag är när dig, vik icke af, ty jag är din Gud, jag hjälper dig, jag stödjer dig, jag uppehåller dig med min krafts högra arm.

Första dagen uppropades vi och erhöillo uniformer, samt förklarades ställda under krigslagarne. Dagen därpå tågade vi till fältet, slogo upp våra tält och börjde exercera. Snart fingo vi göra bekantskap med kronans mat: kaffe 5 $\frac{3}{4}$, frukost 8: bruna bönor och sill, middagen en sorts soppa eller ärtor, kväll: gröt i flytande form eller 2 gånger i veckan smörgås och ost + mjölk. Jag blef sjukbärare, hvilka undervisades av doktorn och stodo under befäl af en konstapel. Vi fingo i början deltaga i exercis ibland de andra, framdeles fingo vi blifva för oss sjelfva äfven med den G (alltid) fordra, att män fostrade i rätret skola vara humana, två voro det dock. För oss sjukbärare var det en nyttig och redig kurs, om äfven något dyr. Tidens indelning var följande: revälj blåstes kl. 5 fm, korum kl. 6 fm, frukost kl. 8 fm, exercis kl. 9 fm, middag kl. 12 fm, exercis kl. 4 efm, kväll kl. 7 efm, korum $\frac{1}{2}$ 9 efm, tappto half 10 efm, tystnadssignal kl. 10.

Vi lågo 14 man och en konstapel i tältet, de voro bra, sängen bestod af: madrass, kudde, filt och kappa. Konstapeln var human, en troende broder låg der också. En hade varit frälsningssoldat, men gått bort från Gud, det tycktes, som Gud vill använda människornas elakhet att drifva till Jesus med. O Gud hjälp mig bli trogen dig. En markör hade vi ibland oss. Sky allt, som ont sagnes, ty kolet smiter, om det äfven ej bränner det kan börja glöda sen. Jag måste säga att jag fattade broderlig kärlek till några af dem. Tack kär Gud för goda kamrater. Om Gudstjensten vill jag endast tillämpa Jesu ord: I är en blindes ledare och om korum: I bedjen men fån intet, ty I bedjen illa. Beväringarnes lif i allmänhet i nyktert tillstånd lugnt, nästan liknande en del trötta människor efter slutat arbete. Men när rusdryckerna flödade, visade sig synden i hela sin svarthet, missbruk af religionen och Guds namn, eder haglade och liderligheten uteblev ej! Sämst af alla lefde de s.k. fine pojkarne. Hemningar förädlar ej människan, men skaffar tillfälle att sjunka i pasteno. En yngling sökte genom att berusa den andre, ställe

honom i svårigheter, men föll sjelf i gropen, till en del bidrog hans lögnaktighet. Han fick 4 dars arest, den andre en dags permissionsförbud. Hvad menniskan sår, får han uppskåra. Ibland tillställes dans eljest var nöjena ringa.

Hur använde jag min fritid? Strax intill lägret var ett hus där hyrde jag och två troende bröder ett rum, stort och trefligt. Min fritid använde jag till att läsa dels i sjukvårdslära, Guds ord eller skrifning. Om kvällarne hade vi gemensamma bönemöte och i detta rum gaf den kärleksfyllte Fadren mig många välsignade stunder. Der voro vi fria från bullret, som rådde där ute. Jag voro ej förföljd för min tro, kanske jag var för feg, teg kanske ibland när jag bort tala. Vägande emellan tvekan och längtan, stod jag nu färdig att resa hem, kanske tillföljd af det steg jag stod färdig att taga nämligen, att ingå i Frälsningsarmén. När jag fått lämna kronans kläder kändes det som jag åter fick börja bruka ordet "fri". Jag reste sjövägen hem, vädret var skönt och den ena vackra taflan efter den andra upprullades för våra blickar, jag njöt av sommar och frihet. Och nu pris och ära vare dig min egen käre Fader och Frälsare, som lät oss alla fem troende bröder återvända hem frälsta lyckliga i dig min Jesus. Jag vill vara trogen min Gud till lifvets strid kämpats ut och då skall kronan och himlen bli min, amen.

Helsingborg den 31 Juli 1891

Olof (103)